



דרי ביתנו שירים באנגלית ובעברית, כשי
 כולנו רובצים על הריצה. משירים אמרי
 קאיים ספשיים ומבדרים, עבר לשירי וט
 ויטמן, וממנו לשייקספיר, וכן, עד מאו
 חר...
 אתו בחור מגודליון וגבהקמה מצא
 זמן להרהר בבקיעת השנים נראית לנו כלי
 כך מיושנות. באחד ממכתביו:
 "העבודה אינה מעטה; לרוב היא שלובה
 בהיהורים על דברי א. ד. גורדון. היר
 הורים ומשכבות בלתיפוסקות על ברל.
 פרט קטן: על חוסר-העירנות במושב, ועל
 הדרכים לתיקונו. השינויים והתמורות ש
 חולל בי הסמינר; יש לי לפעמים רצון לפי
 רוק אטס, בכלל, לפרוק לדברים רבים.
 סוף-סוף עודני בן 16..."
 בערב צאתו למסע-הדמים, כאמור, קרא
 אריק שירה, של שייקספיר וטמן. ויטמן.
 ידידה שלו מעידה כי השיר דההוב עליו
 משירי ויטמן היה שירת הדון הרחבה:
 "...בלב קל אני שם פעמי לדרך הרחבה /
 בויק, חופשי, העולם כולו לפני / השביל /
 הארוך, החום, לעמתי / מוביל לכל מקום
 שאבחר."

"אינני די מוכשר..."

אפשר להמשיך ולדפדף, להמי
 שיר ולהעלות את קוויא שיותם של
 הולכיפטר. וגם אז, אומרת אני, לא נוכל
 אנו, יושביהעיר הנתונים במעגל הצר ה
 נטולהמרחב שלנו, להבינם כראוי.
 אבל אולי עתה, לאחר שהבאתי שורות
 ספריות על כמה מהם — אולי עתה יבינו
 אלה שלא הכירו אותם, כי הם היו עשויים
 מיקשה אחת. כי הם היו בני "גזע אחד".
 משום כך גם אין להשתת את הסילוף
 שנעשה בחזות לוחטים עם כל סילוף פילי-
 מאי אחר — המעקם, כביכול, את דמותו
 של הנוער הישראלי בכללו.
 אני בטוחה כי מפיקי הסרט עשו מה ש
 עשו ללא-כונה. אני גם בטוחה שהם יודעים
 מעט מאד על ענייני מגילות גנוזה, ימים
 רות ופטר. אבל כדאי להם להקשיב ל-
 סיפור הבא:
 לפני שנה-שנתיים הוצע לסופר ישראלי,
 מט בי כיתבינו, שיטול לידינו את הפרשה
 ויכתוב עליה. הוא נדלק לרעיון, אסף את
 כל החומר שמצוי היה אודות הכתובים.
 למד מפות, קרא על הסכיבה, חקר את
 חברי החללים. ורק אחר-כך, לאחר שמה
 של עבודה, הופיע נבוך ואמר:
 "אינני מרגיש עצמי מספיק מוכשר כדי
 לכתוב על פטרה וגופליה. זוהי אפופיאה
 גדולה וגהדרת מדי, מכדי שייכתב עליה
 משהו. עכשיו, על כל פנים..."
 אני מבינה שילצוני הסרט לא היו לבטים

"לא רוצה לשחק? לא צריך!"

במדינה

לשעבר, משה יצחק, שימש כשמשו, תיחך
 בין צרפתי לבין אנשי אירגונו. רבים
 הסיפורים המהלכים אודות צרפתי
 בקרב הרוכלים. במיוחד כעסו על מינהגו
 לעבור ברחובותיה של העיר, לאיים עליהם
 או לשעון, בנימת-קול בכינית, כי "עושים
 לו צרות והעיריה כועסת עליהם", ליטול,
 תוך כנייכר, הפץ זה או אחר — ולשכוח
 לשלם.
 הרוכלים ידעו שלא די לפייס את צרפתי
 בשכר-סרחה, בצורת סחורות. היה גם צורך
 לבקש את סליחתו, כיאה לפאדאל אמיתי.
 אז היה מחייך, סולח, גובה את המס, ותולך
 הלאה, לעבר הרוכל הבא.
 במרוצת הזמן, התבצר מעמדו של צר-
 פתי. הוא המשיך לקבל שכר הסתדרותי
 צנוע ותוספת-ייצוג של 45 לירות בלבד.
 אולם על אף משכורת צנועה זו הצליח
 חבר העירייה לרכוש לעצמו דירת-פאר, כי
 רחוב גאולה 41, בחיפה, ליהנות מרמת-
 חיים לא רגילה.
 כאשר הוגש משפט נגד יושבראש אירגון
 הרוכלים, משה יצחק, הוזכר יותר ויותר
 שמו של זיקו צרפתי. לבסוף, הוגשה שאילת
 תה על-ידי חבר מועצת העיר הציוני-כללי
 שלום מרכו, בדבר פקיד-עירייה בכירים ה
 מעורבים בפרשת-השוחט של הרוכל הראי-
 שי, אבא חושי הכחוש. הפרשה הורדה,
 אוטומאטית, משולחן הדיונים.

(המשך מעמוד 9)
 אביב את גיורגיה חי, שעה ששמע כי בעלת
 המקום מתכוננת להעביר את מינהלת ה
 מקון הקטן, השוכן ברחוב יפרת-לאביב,
 לידי אחיה.
 גיורגיה לא שעתה לאזהרה. היא פיטרה
 את יוסף, האישה שניהל את המסד משך
 18 שנים, העסיקה את אחיה, מגשה ברדה,
 תחתו.
 ברדה היה פעלתן מאוד. הוא לא הסתפק
 לכהן כמנהל בלבד, אלא לחודשים מספר.
 אחר-כך החל לוחץ על אחותו החולה, להי-
 עביר לידינו גם את הבעלות על בית
 המלון. גיורגיה התנגדה בתוקף. בין ה
 אחים פרץ ריב חריף, בו נעזר ברדה
 בצעקות ואף במהלומות.
 "גם כך אתה כמו הבעל", ניסתה גיור-
 גיה להרגיעו. אך ברדה לא חדל, הביג
 באחד המקרים מיסמך לפיו כאילו בית
 המלון העבר זה מכבר לרשותו. גיורגיה
 חי הגישה נגד אחיה צרפינו.
 בית-המשפט טרם חרץ את דינו בעניין
 זה — אך בינתיים הופיע ברדה בבית
 המישפט בתל-אביב בעניין שונה. גיורגיה
 חי לא הייתה נוכחת. לו באה לאולם בית
 המשפט, ודאי היתה מבינה ביתר בהירות
 מדוע כה השתוקק אחיה לנהל את בית
 המלון ללא התערבות מצידה. מגשה ברדה
 נאשם על-ידי המשטרה בניהול בית-בושת
 במלון אביב.

חויסיסטאן

הפאודאל בית-הדין
 השבוע הוגש בבית-המשפט המחוזי ב'
 חיפה כתב-האישום נגד חבר מועצת ה
 עירייה זיקו צרפתי, מאמני חושי הצרור
 פים ביותר. רבים מתושבי חיפה, ובעיקר
 רוכלי העיר ואנשי עדות המזרח, אותם הת
 יימר זיקו לייצג, נשמנו לרחחה, קיח כי
 עתה יוסר שלטון הטרור של אחד ממלאכי
 החבלה של חויסיסטאן.
 תיקוה זו היתה נחפזת במקצת. כי חבר
 מועצת העיר שנאשם בלקיחת שוחד, בתיווך
 לשוחד ובקבלת סחורות בטענות שחא, מן
 הרוכלים שבאירגונו של משה יצחק (הטולט
 הזה 1150). טרם איבד את שליטתו. להיפך.
 המשפט שהוגש עשוי לשמש עילה להיחר
 שמו.
ענייה באגרוף. זיקו החל את הקא-
 ריירה הפוליטית שלו כאיש אגרוף של עולי
 סאלוניקי, עם עלותו ארצה בשנת 1933.
 תפקיד זה זיכה אותו בייצוג העולים ב-
 מועצת פ עלי חיפה, ומאוחר יותר — איפ-
 שר לו לשמש כנציג כל עולי עדות המזר
 רח שבציר.
 לפני תשע שנים הגיע צרפתי למיעצת
 העירי. שם גילה את הדרך הנכונה לרכי
 ידניים ולהתקדם בחברה: הוא הפך לעבד
 נרצע של אבא ח. שי. כתמרה, מונה לשלי-
 טם הפאדאלי של הרוכלים והסוחרים ה-
 זעירים בעיר. יושבראש אירגון הרוכלים

לשמן הוגש משפט נגד יושבראש אירגון
 הרוכלים, משה יצחק, הוזכר יותר ויותר
 שמו של זיקו צרפתי. לבסוף, הוגשה שאילת
 תה על-ידי חבר מועצת העיר הציוני-כללי
 שלום מרכו, בדבר פקיד-עירייה בכירים ה
 מעורבים בפרשת-השוחט של הרוכל הראי-
 שי, אבא חושי הכחוש. הפרשה הורדה,
 אוטומאטית, משולחן הדיונים.
נסיון פיהור? אך לא לזמן רב. שמו
 של צרפתי עורב עד כדי כך בפרשת ה-
 רוכלים, שהשלטונות נאלצו להגיש נגדו
 כתב-אישום. האשמות: קבלת שוחד, בצור-
 רת צעצוע, ששחיו 10 לירות, מידיו של
 ריכל; קבלת שעון מעורר, ששחיו 40 ל-
 רות, אף הוא כשוחד.
 מתנגדי מפא"י שיפשו בוידהם. אבל
 יודעי-דבר היו מדוכדכים. הם ידעו כי כיר
 נת אנשי חויסיסטאן להגיש משפט על עבירה
 פעוטה, יחסית, בו יש לצרפתי סיכוי טוב
 לצאת נקי-כתיים. כדי לבלום את הדרך בפני
 האשמות רציניות יותר.
 "זיקו לא יור. היא יודע יותר מדי על
 אבא חושי, והבוט לא ירשה לעולם שעוב-
 דות מסויימות יצאו החוצה", טען השבוע
 אחד הרוכלים החיפאיים. קיימים סימנים ש
 הוא צדק. על אף הגשת המשפט הפלילי,
 ממשיך זיקו צרפתי לכהן כחבר מועצת ה
 עירייה של חויסיסטאן.
משפט
החוק ושכרו
 כשרצה יוסף ורט (57) מקריח-מוצקין
 להתגרש מאשתו, הוא ידע כי העניין יעלה
 לו במאמצים רבים. אך הוא לא תיאר לעצמו
 כי הרבה יותר קשה יהיה לו להתגרש
 מעורך-הדין שייצגו באיתו ענין.
 אחרי ששמע עורך-הדין החיפאי, דויד כהן,
 את טענותיו של ורט, נקב בסכום של 125
 ל"כ שכר טיחתו להגשת הגט. החלל בטיפול.
 הפרקליט לא סיים את טיפולו. בעיצומם
 של הדיונים, בבית-הדין הרבני בחיפה, החי
 ליט ורט להחליפו בעורך-דין אחר, ביקש
 מכהן שיחזיר לו את יפוי-הכוח שמסר לו
 (המשך בעמוד 18)



הפלקאט בגרמניה